

Onschuldig veroordeeld?

(Go back for murder)

Thriller in twee bedrijven

door

AGATHA CHRISTIE

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ONSCHULDIG VEROORDEELD – GO BACK FOR MURDER** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **AGATHA CHRISTIE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Justin Fogg

Turnball

Carla

Jeff Rogers

Philip Blake

Meredith Blake

Lady Melksham

Miss Williams

Angela Warren

Caroline Crale

Amyas Crale

TIJD VAN HANDELING:

Het stuk speelt in het heden. Het is herfst.

PLAATS VAN HANDELING:

EERSTE BEDRIJF: Londen

Eerste scène: een advocatenkantoor

Tweede scène: een kantoor in de City

Derde scène: een kamer in een hotel

Vierde scène: een zit/slaapkamer

Vijfde scène: een tafel in een restaurant

TWEEDE BEDRIJF: Albury, een huis in West-Engeland

Opmerkingen door de schrijfster:

Carla en haar moeder worden door dezelfde actrice gespeeld. De personen in het tweede bedrijf zijn niet echt veranderd: het haar van Philip is niet grijs aan de slapen en hij is wat slanker, zijn manieren zijn wat minder overdreven. Meredith is minder vaag en wat alerter, zijn gezicht is minder rood gekleurd en hij heeft geen grijs haar. Ook miss Williams is maar weinig veranderd, behalve dat ze niet zo grijs is. Angela kan wat last hebben van jeugdpuistjes en heeft eventueel lang haar. Elsa moet nog het meest zijn veranderd ten opzichte van Lady Melksham. Ze is jong en zelfbewust met haar haar in de nek. Caroline onderscheidt zich van Carla door een andere stijl haar en ouderwetse make-up. Haar stem is ook anders, dieper van toon en haar gebaren zijn meer impulsiever en sneller. Iedere scène in het eerste bedrijf geeft een klein deel van de kamer weer. In de oorspronkelijke productie stonden deze decors op rollen, maar het grootste deel van het eerste bedrijf kan gespeeld worden door afzonderlijke delen van het toneel te belichten.

EERSTE BEDRIJF

Eerste Scène

DECOR: Het kantoor van Justin Fogg van de firma Fogg, Fogg, Bamfylde en Fogg, advocaten. Een vroege herfstdag in Londen. De kamer is klein en tamelijk ouderwets ingericht. De muren zijn bedekt met boekenkasten. Via de doorloop links midden komt men in de rest van het gebouw. Rechts achter in de hoek is een schuifraam. Voor het raam staan een groot bureau en een draaistoel. In het midden staat een bezoekersstoel en tegen de linkerwand staat een tafel bedekt met dossiers. Op het bureau staat een telefoon.

Als het doek opengaat, is het toneel donker. Als de lichten opgaan, zit Justin Fogg aan het bureau te telefoneren. Het raam is half open. Justin is een jongeman van begin dertig, sober, saai, maar aardig.

Justin: *(in de telefoon)* Ik snap wat u wilt zeggen, mevrouw Ross, maar we kunnen dit niet overhaasten. *(Turnball, een oudere klerk, komt via de doorloop binnen. Hij heeft een dossier in zijn hand)* We moeten wachten tot hun advocaten onze brief beantwoorden. *(Turnball kucht. Tegen Turnball)* Kom binnen, Turnball. *(in de telefoon)* Nee, ik zou het zeker niet aanbevelen om zelf stappen te ondernemen. Ja, we houden u op de hoogte. *(hij legt de hoorn neer)* Vrouwen! *(Turnball legt het dossier op het bureau voor Justin)* Miss Le Marchant?

Turnball: Ze is zojuist binnengekomen, sir.

Justin: Laat haar binnen, Turnball. Ik wil absoluut niet gestoord worden. Als het dringend is, geef je het maar door aan meneer Grimes.

Turnball: Heel goed, sir. *(Turnball af. Justin staat op en gaat naar de tafel links, pakt een dossier, gaat terug naar zijn bureau, gaat zitten en legt het dossier dat Turnball heeft gebracht in de la. Turnball komt weer binnen en stapt opzij)* Miss Le Marchant. *(Carla komt binnen. Ze is éérentwintig, knap en vastbesloten. Ze is gekleed in een mantel en handschoenen en heeft een tas in de hand. Turnball af)*

Justin: *(staat op, gaat naar Carla en steekt de hand uit)* Hoe maakt u het?

Carla: Hoe maakt u het, meneer Fogg? *(ze kijkt hem afkeurend aan en negeert zijn uitgestoken hand)* Maar u bent zo jong! *(Justin kijkt Carla aan, geamuseerd, maar nog steeds heel formeel)*

Justin: Dank u. Maar ik kan u verzekeren dat ik volledig gediplomeerd ben als advocaat.

Carla: Oh, sorry, ik bedoel. Ik verwachtte eigenlijk dat u – tamelijk oud zou zijn.

Justin: Oh, u verwachtte natuurlijk mijn vader te treffen. Hij is twee jaar geleden gestorven.

Carla: Juist, dat spijt me. Stom natuurlijk. *(ze steekt haar hand uit; Justin geeft haar een hand)*

Justin: *(wijst op de stoel)* Gaat u toch zitten. *(Carla gaat zitten en hij gaat terug naar zijn stoel achter het bureau en gaat zitten)* Zo, vertel eens, wat kan ik voor u doen? *(er is een stilte terwijl Carla naar Justin kijkt en niet goed weet hoe ze moet beginnen)*

Carla: Weet u wie ik ben?

Justin: Miss Carla Le Marchant uit Montreal.

Carla: *(kijkt opzij)* Mijn echte naam is niet Le Marchant.

Justin: Oh, jawel. Hij is volkomen wettelijk.

Carla: *(leunt voorover)* Dus, u weet alles over me?

Justin: We vertegenwoordigen meneer Robert Le Marchant al jaren.

Carla: Goed dan, laten we maar snel terzake komen. Mijn naam is dan misschien wettelijk wel Le Marchant, door adoptie of hoe dan ook, *(ze trekt haar handschoenen uit)* maar ik ben geboren – als Caroline Crale. Caroline was ook de naam van mijn moeder. Mijn vader was Amyas Crale. Zestien jaar geleden is mijn moeder berecht voor het vergiftigen van mijn vader. Ze werd – schuldig bevonden. *(ze haalt diep adem, uitdagend)* Dat klopt toch, hè?

Justin: Ja, dat waren de feiten.

Carla: Ik ben er pas zes maanden geleden achtergekomen.

Justin: Toen u éénnentwintig werd?

Carla: Ja. Ik denk dat ze het me niet hadden willen vertellen. Oom Robert en tante Bess, bedoel ik. Ze hebben altijd gezegd dat mijn ouders bij een auto-ongeluk om het leven zijn gekomen, toen ik vijf was. Maar mijn moeder heeft me een brief nagelaten; die moesten ze me geven als ik éénnentwintig werd, dus toen moesten ze het wel vertellen.

Justin: Jammer.

Carla: Bedoelt u dat ze het me niet hadden moeten vertellen?

Justin: Nee, nee, dat bedoel ik niet. Ik bedoel dat het jammer was voor u; het moet een schok zijn geweest.

Carla: Om erachter te komen dat je vader is vermoord en dat mijn moeder het heeft gedaan?

Justin: *(na een moment, vriendelijk)* Er waren – verzachtende omstandigheden, weet u.

Carla: *(flink)* Ik ben niet geïnteresseerd in verzachtende omstandigheden. Ik wil de waarheid weten.

Justin: Juist, de waarheid. Nu ja, u hebt alle feiten gehoord. Nu kunt u de hele zaak uit uw hoofd zetten. *(hij lacht bemoedigend)* Nu telt alleen uw toekomst nog, het verleden heeft afgedaan. *(hij staat op en gaat*

naar de tafel links)

Carla: Ik ben van mening dat ik eerst het verleden moet kennen, voordat ik naar de toekomst durf te kijken. *(Justin draait zich, in de war gebracht, naar Carla)*

Justin: Wat zegt u?

Carla: Het is niet zo simpel als u denkt. *(ze pauzeert)* Ik ben verloofd – of was verloofd – we zouden trouwen. *(Justin pakt de sigarettendoos van de tafel en houdt die Carla voor, ze neemt een sigaret)*

Justin: Juist. En is uw verloofde erachter gekomen?

Carla: Natuurlijk, ik heb het hem verteld.

Justin: En hij - eh – reageerde negatief? *(hij zet de doos op de tafel)*

Carla: *(zonder enthousiasme)* Helemaal niet. Hij was heel aardig. Zei dat het hem niet kon schelen.

Justin: *(in de war)* Nu dan?

Carla: *(kijkt naar Justin)* Het gaat er niet om wat iemand zegt. *(ze laat het daarbij)*

Justin: *(na een moment)* Juist, ja. *(hij geeft haar vuur)* Ik denk dat ik het begrijp.

Carla: Iedereen kan dingen **zeggen**. Het gaat erom wat je **voelt**.

Justin: Denkt u niet dat u een beetje overgevoelig bent?

Carla: *(flink)* Nee.

Justin: Maar, mijn beste juffrouw....

Carla: Zou u met de dochter van een moordenaress trouwen? *(ze kijkt naar Justin. Justin kijkt naar de grond. Ze zegt zacht)* Juist, nee dus.

Justin: U gaf me de tijd niet om te antwoorden. Ik zou niet direct een dochter van een moordenaress **willen** trouwen, maar evenmin van een dronkaard of een verslaafde of zoiets. *(hij pakt de sigarettendoos en legt die samen met de aansteker op zijn bureau)* Maar als ik verdorie van een meisje hield, kon ze wat mij betreft de dochter van Jack the Ripper zijn.

Carla: *(kijkt de kamer rond)* Ik geloof niet dat u het net zo erg zou vinden als Jeff. *(ze huivert)*

Justin: Hebt u het koud?

Carla: Ik denk dat u de verwarming wat laag hebt staan.

Justin: Ik ben bang dat ik u moet teleurstellen. *(hij glimlacht)* Ik bedoel, we hebben geen verwarming. Zal ik de haard aan laten steken?

Carla: Nee, alstublieft. *(Justin kijkt naar het raam, ziet dat het openstaat en doet het snel dicht, dan leunt hij over het bureau naar Carla)*

Justin: Deze meneer – eh – deze Jeff....?

Carla: U zult hem wel leren kennen. Hij komt me ophalen, als u het niet erg vindt. *(ze kijkt op haar horloge)* Oh hemel, ik zit uw tijd te verknoeien. Ik ben niet hier om over mijn liefdesleven te praten. Dat

was ik in elk geval toch niet van plan. Ik wil achter de waarheid zien te komen, snapt u?

Justin: Ik heb u zojuist verteld dat er verzachtende omstandigheden waren. Uw moeder werd weliswaar schuldig bevonden, maar de jury heeft sterk aanbevolen haar genade te verlenen. Haar straf werd omgezet in gevangenisstraf.

Carla: En ze is drie jaar later in de gevangenis gestorven.

Justin: *(gaat aan zijn bureau zitten)* Ja.

Carla: In haar brief schreef mijn moeder dat ze wilde, dat ik er absoluut van overtuigd moest zijn dat ze onschuldig was. *(ze kijkt Justin uitdagend aan)*

Justin: *(niet onder de indruk)* Ja.

Carla: U gelooft dat niet.

Justin: *(zoekt zorgvuldig naar woorden)* Ik denk dat – een toegewijde moeder – natuurlijk haar uiterste best doet om haar dochter gerust te stellen.

Carla: Nee, nee, nee! Zo was ze niet. Ze loog nooit.

Justin: Hoe kunt u dat nu weten? U was een kind van vijf, toen u haar voor het laatst hebt gezien.

Carla: *(opgewonden)* Ik weet het best. Mijn moeder loog nooit. Toen ze eens een doorn uit mijn vinger haalde, zei ze dat het pijn zou doen. En als we naar de tandarts gingen ook. Al dat soort dingen. Ze probeerde nooit de pil te verzachten. Wat ze zei was altijd waar. *(ze staat snel op en gaat naar links)* En als zij zegt dat ze onschuldig was, dan is dat zo. U gelooft me niet, maar het is waar. *(ze haalt een zakdoekje uit haar tas en dekt haar ogen)*

Justin: *(staat op)* Het is altijd beter de waarheid onder ogen te zien.

Carla: *(draait zich naar hem toe)* Dat is de waarheid.

Justin: *(schudt zijn hoofd, zacht)* Dat is de waarheid niet.

Carla: Hoe kunt u daar zo zeker van zijn? Maakt de jury nooit fouten?

Justin: Er lopen waarschijnlijk meer schuldigen vrij rond dan er vastzitten, omdat ze het voordeel van de twijfel genieten. Maar in de zaak van uw moeder – was er geen enkele twijfel.

Carla: U was er helemaal niet. Uw vader heeft die zaak behandeld.

Justin: *(onderbreekt)* Mijn vader was inderdaad de advocaat die haar verdedigde, klopt.

Carla: Nu dan, hij dacht dat ze onschuldig was, nietwaar?

Justin: Ja. *(van zijn stuk gebracht)* Ja, natuurlijk. U begrijpt het niet helemaal....

Carla: *(cynisch)* U bedoelt dat het alleen maar technisch was? *(Justin weet niet goed hoe hij het uit moet leggen. Ze gaat naar het midden, voor haar stoel)* Maar hijzelf, persoonlijk bedoel ik, wat dacht hij ervan?

Justin: *(stijf)* Ik heb werkelijk geen idee.

Carla: Oh jawel! Hij dacht dat ze schuldig was. *(ze draait zich om en kijkt naar links)* En dat denkt u ook. *(ze pauzeert en kijkt naar Justin)* Maar hoe komt het dat u zich dit alles zo goed kunt herinneren?

Justin: *(kijkt haar strak aan)* Ik was achttien – ging net naar Oxford. Nog geen partner, maar toch – toch – geïnteresseerd. *(in gedachten)* Ik was iedere dag in de rechtszaal.

Carla: Wat dacht u ervan? Zeg eens eerlijk. *(ze zit rechtop, gespannen)* Ik moet het weten.

Justin: Uw moeder hield wanhopig veel van uw vader, maar hij behandelde haar schandalig. Hij bracht zijn maîtresse mee naar huis – stelde uw moeder bloot aan vernederingen en beledigingen. Mevrouw Crale verdroeg meer dan menig andere vrouw zou hebben gedaan. Maar hij ging te ver. Het lag voor de hand – probeer het toch te begrijpen. Begrijpen en vergeven. *(hij loopt langs zijn bureau en blijft links staan)*

Carla: Ik hoef niets te vergeven. Ze heeft het niet gedaan.

Justin: *(draait zich naar haar toe)* Wie heeft het dan verdomme wel gedaan? *(Carla kijkt geschrokken naar Justin. Hij gaat naar rechts)* Daar gaat het toch allemaal om, of niet soms? Niemand anders had ook maar het minste motief. Als u de verslagen had gelezen.....

Carla: Dat heb ik. Ik heb alles gelezen wat er te lezen viel. *(Justin gaat naar zijn bureau en begint in het dossier te bladeren)*

Justin: Nu dan, de feiten. Buiten uw moeder en vader waren er die dag vijf mensen in huis. De Blakes – Philip en Meredith: twee broers en de twee beste vrienden van uw vader. Een meisje van veertien, de halfzuster van uw moeder: – Angela Warren, en haar gouvernante: – Miss weet ik veel en dan was er nog Elsa Greer, de maîtresse van uw vader. En tegen geen van die mensen bestond ook maar de minste verdenking. En trouwens, als u gezien had..... *(hij stopt)*

Carla: *(benieuwd)* Ja – ga door.

Justin: *(draait zich naar het raam, met gevoel)* Als u gezien had hoe ze daar in de getuigenbank stond, zo moedig, zo aardig. Ze droeg het allemaal zo flink, maar nooit – nooit heeft ze gevochten. *(hij kijkt naar Carla)* U lijkt op haar, weet u dat? Uiterlijk, bedoel ik. **Zij** zou daar kunnen zitten. Het enige verschil is dat u een vechter bent. *(hij kijkt in het dossier)*

Carla: *(lijkt in de war)* Waarom heeft ze zich niet verweerd?

Justin: *(gaat naar links)* Montagu Depleach deed de ondervraging. Nu denk ik wel eens dat dat een fout is geweest. Hij had een enorme reputatie, maar hij was – een toneelspeler. Zijn cliënt moest meespelen. Maar uw moeder speelde niet mee.

Carla: Waarom niet?

Justin: Ze gaf wel al de goede antwoorden – maar het was als een kind dat een lesje opzei. Monty had geen schijn van kans. Hij bouwde de hele zaak op tot zijn laatste vraag: “Nu vraag ik u, mevrouw Crale, hebt u uw echtgenoot gedood of niet?” En zij zei: “Nee – eh – nee, ik heb het echt n-niet gedaan.” Ze stamelde. Het was een complete anticlimax, absoluut niet overtuigend.

Carla: En wat gebeurde er toen?

Justin: *(gaat naar zijn bureau)* Toen was Asprey aan de beurt. Hij is later openbaar aanklager geworden. Vriendelijk, maar dodelijk. Logica – na het vuurwerk van Monty. Hij dweilde de vloer met haar aan. Legde ieder vreselijk detail te kijk. Ik – ik kon het bijna niet verdragen....

Carla: *(bekijkt hem)* U weet het allemaal nog heel goed.

Justin: Ja.

Carla: Hoe komt het?

Justin: *(schrikt)* Ik denk.....

Carla: Ja?

Justin: Ik was nog jong, gemakkelijk te beïnvloeden.

Carla: U bent verliefd geworden op mijn moeder.

Justin: *(forceert een lachje en gaat zitten)* Zoiets, ja. Ze was zo knap, zo hulpeloos, ze had zoveel meegemaakt – ik... Ik zou voor haar hebben willen sterven. *(hij lacht)* Romantische leeftijd – achttien.

Carla: *(fronst)* U zou voor haar hebben willen sterven! Dus u dacht dat ze schuldig was.

Justin: *(flink)* Ja, inderdaad. *(Carla is geschokt. Ze buigt haar hoofd en vecht tegen haar tranen. Turnbull komt binnen en gaat naar de linkerkant van het bureau)*

Turnball: Een zekere meneer Rogers is hier, sir. Hij vraagt naar Miss Le Marchant. *(hij kijkt naar Carla)*

Carla: Jeff. *(tegen Turnbull)* Vraag hem alstublieft of hij even wil wachten.

Turnball: Zeker, Miss Le Marchant. *(hij kijkt haar onderzoekend aan en gaat af)*

Carla: *(kijkt Turnbull na)* Hij keek naar me..... *(ze stopt)*

Justin: Turnbull was ook in de rechtszaal toen uw moeder terechtstond. Hij is al meer dan veertig jaar hier in dienst.

Carla: Vraag alstublieft of hij terug wil komen. *(Justin staat op en gaat naar de doorloop, roept)* Turnbull. *(hij gaat naar rechts van het bureau. Turnbull komt binnen)*

Turnball: Ja, sir? *(Justin gebaart naar Carla. Turnbull gaat naar Carla)*

Carla: Meneer Turnbull – ik ben Carla Crale. Ik geloof dat u bij de rechtszaak van mijn moeder bent geweest.

Turnball: Ja, Miss Crale, dat klopt. Ik – eh – wist onmiddellijk wie u was.

Carla: Omdat ik zo op mijn moeder lijk?

Turnball: Als twee druppels water, als ik het zo uit mag drukken.

Carla: Wat dacht u – tijdens de rechtszaak? Dacht u dat ze schuldig was? *(Turnball kijkt naar Justin. Justin knikt dat hij moet antwoorden)*

Turnball: *(vriendelijk)* Zo cru zou ik het niet direct willen stellen. Ze was een aardige, lieve vrouw – maar ze hadden haar echt tot het uiterste gedreven. Ik heb altijd gedacht dat ze niet precies meer wist wat ze deed.

Carla: *(in zichzelf, ironisch)* Verzachtende omstandigheden. *(ze kijkt naar Justin die aan zijn bureau zit, na een poosje kijkt ze weer naar Turnball)*

Turnball: *(na een moment)* Dat klopt. Die andere vrouw – die Elsa Greer – was zo ongeveer de grootste slet die ik ooit van mijn leven heb gezien. Sexy, dat wel natuurlijk. En uw vader was een artiest – echt een groot schilder. Ik heb begrepen dat er zelfs schilderijen van hem in de Tate Gallery hangen – en u weet hoe kunstenaars zijn. Dat Greer mens had hem aan de haak geslagen en – ik denk dat ze hem helemaal gek had gemaakt. Had hem zo ver gekregen dat hij zijn vrouw en kind voor haar in de steek wilde laten. Geef uw moeder nooit de schuld, Miss Crale. Zelfs de aardigste vrouw kun je tot het uiterste drijven.

Justin: Dank je, Turnball. *(Turnball kijkt van Carla naar Justin en gaat af)*

Carla: Hij denkt hetzelfde als u – schuldig.

Justin: Een lieve vrouw – tot het uiterste gedreven.

Carla: *(berustend)* Ik – geloof het ook – ja. *(met plotselinge energie)* Nee! Ik geloof het niet, Ik wil het niet geloven. U – u moet me helpen.

Justin: Waarmee?

Carla: In het verleden terug te gaan en de waarheid zien te vinden.

Justin: U gelooft de waarheid niet als u ze hoort.

Carla: Omdat het de waarheid niet is. De verdediging was zelfmoord, nietwaar?

Justin: Ja.

Carla: Het kan zelfmoord zijn geweest. Mijn vader kan het gevoel hebben gekregen dat het hem boven het hoofd groeide en dat hij er beter uit kon stappen.

Justin: Het was de enig mogelijke verdediging – maar het was niet erg overtuigend. Uw vader was wel de laatste die zichzelf van zijn leven zou beroven.

Carla: *(twijfelend)* Ongeluk?

Justin: Dollekervel – een dodelijk vergif, in een glas bier. Per ongeluk?

Carla: Goed dan. Dan is er maar één andere mogelijkheid. Iemand anders. *(Justin begint door het dossier te bladeren, die gegevens van*

iedereen bij de rechtszaak bevat)

Justin: Eén van de vijf mensen in het huis. Elsa Greer kan het nauwelijks zijn. Ze had uw vader het hoofd op hol gebracht en hij wilde scheiden en haar trouwen. Philip Blake, hij was en is nog steeds uw vaders trouwste vriend.

Carla: *(zwak)* Misschien was hij ook verliefd op Elsa Greer.

Justin: Zeker niet. Meredith Blake? Hij was eveneens een vriend van uw vader en één van de aardigste mannen ter wereld. Het is onmogelijk je voor te stellen dat hij iemand zou kunnen vermoorden.

Carla: Goed, goed. Wie hebben we nog meer?

Justin: Angela Warren, een schoolkind van veertien. En dan de gouvernante: Miss hoe-heet-ze-ook-weer.

Carla: *(snel)* Nu, hoe zit dat met Miss hoe-heet-ze-ook-weer?

Justin: *(wacht even)* Ik zie wat u denkt. Frustratie, eenzame vrijgezel, onderdrukte liefde voor uw vader. Om eerlijk te zijn was Miss..... Williams, *(hij kijkt in het dossier)* ja, zo heette ze, Williams. Zo was ze niet. Ze was een kerel van een vrouw, met een sterk karakter en stond met twee voeten op de grond. *(hij doet het dossier dicht)* Ga haar zelf maar bezoeken, als u me niet gelooft.

Carla: Dat zal ik zeker.

Justin: *(kijkt op)* Wat?

Carla: *(drukt haar sigaret uit)* Ik ga ze allemaal opzoeken. *(ze staat op)* Dat is precies wat ik u zou willen vragen. Zoek voor me uit waar ze zijn en maak afspraken voor me.

Justin: Waarom?

Carla: *(gaat naar links)* Zodat ik hen vragen kan stellen, en ze weer aan het denken kan zetten.

Justin: Wat kunnen ze na zestien jaar nog bedenken, dat u zou kunnen helpen?

Carla: *(trekt haar handschoenen aan)* Misschien iets, waar ze destijds niet aan gedacht hebben. Iets dat geen echt bewijs was – niet van dat soort waar je in de rechtszaal wat aan hebt. Het zal wel net gaan als met een lappendeken. Hier een stukje, daar een stukje. Wie weet wat we uiteindelijk vinden, als we alles optellen.

Justin: Wishful thinking. U pijnigt alleen uzelf maar. *(hij legt het dossier in de la)*

Carla: *(uitdagend)* Mijn moeder was onschuldig. Daar begin ik en u moet me helpen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto